

Orthopedagogisch werken met assistentie van dieren

door T. Capens

thari@lerenmetdieren.be

www.lerenmetdieren.be

Orthopedagogisch werken met assistentie van dieren kan gesitueerd worden binnen “Leren met Assistentie van Dieren” (LAD) één van de subvormen van “Interventies met Assistentie van Dieren” (IADs) (Samuels et al., 2006). Orthopedagogiek is namelijk een wetenschap die zich bezighoudt met het ondersteunen van leerprocessen bij personen die op één of andere manier afwijken van de maatschappelijke norm (Vanderplasschen et al., 2006). Binnen dit doelgericht interveniëren kan het leerproces van deze personen ondersteund worden via een dier. Ondanks het feit dat werken met dieren een pluspunt kan betekenen o.a. door het wegwerken van mogelijke weerstanden, het versterken van de band tussen pedagoog en cliënt, het gemakkelijker bereiken van leerdoelen etc., bestaan er op dit moment toch nog talrijke mythes omtrent dit werkgebied. Een eerste mythe is dat veel mensen denken dat een orthopedagoog therapeutisch werk kan doen als ze een dier inschakelen tijdens hun interventies. Met andere woorden dat een orthopedagoog ook psychotherapie kan geven. De realiteit is echter dat het hier om twee verschillende vooropleidingen gaat die weliswaar raakvlakken vertonen, maar toch een andere invalshoek hebben en andere methodieken hanteren. Ze dus gelijkstellen aan elkaar kan zomaar niet. Daarom mag ook LAD niet verkeerdelijk “Therapie met Assistentie van Dieren” (TAD) genoemd worden. Een tweede mythe is dat veel mensen geloven dat iedereen een LAD-programma kan opstellen zonder dat men hiervoor een diploma of vooropleiding nodig heeft. De eerste stap in het opstarten van eender welke behandeling binnen de traditionele orthopedagogiek op academisch niveau is een grondige beeldvorming en diagnosestelling. Zo kunnen de noden van de cliënt in kaart gebracht worden en specifieke doelen beschreven worden. Heeft de cliënt een leerdoel dan kan er een orthopedagogische methodiek vertaald worden naar een LAD-programma. Een laatste vaak gehoorde mythe stelt dat IADs geschikt zouden zijn voor iedereen. Deze bewering houdt echter geen rekening met het feit dat sommige cliënten geen affiniteit hebben met het omgaan met dieren. Dit kan hier zowel een weerstand zijn als een deel uitmaken van de eigenheid van de cliënt. In het eerste geval kan LAD aangewezen zijn, terwijl men in de tweede situatie respect voor de eigenheid van de cliënt aan de dag moet leggen. Om uit te maken over welk van beide situaties het gaat, is de vooropleiding hoog nodig.

